49e jaar. — Nr 12. Zaterdag, 1 Februari 1902.

Verantwoordelijk redacteur te Tongeren bij M. COLLEE, drukker en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle mededeelingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week 6 francs per jaar.
Twee » » 5 » »
Een » » 4 » »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 fr. cent^me per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 1 FEBRUARI 1902.

VOOR DEN PAUS.

Bedrag der vorige lijsten fr. 53,087.60

Men kan de giften bestellen op het bureel van ons blad of wel bij M. L. Mallié, 32, Bergstraat, Jussel.

VAN ALLES WAT.

De liberalen zitten meer in nesten dan men wel zou vermoeden : in hun diepste binnenste hebben zij geen vertrouwen in het algemeen stemrecht en zij gelooven bijna, dat zij met de socialisten eene overeenkomst aangaan, waarin zij de apen van 't soel zijn zullen.

En inderdaad, van 't oogenblik dat de gemeenteraden door het A. S. zullen gekozen worden, zullen de socialisten op menig stadhuis de plaats der doctrinairen innemen.

Indien dat niet geheurt, zal het zijn omdat gouvernement en meerderheid het meervoudig stemrecht zullen in stand houden.

Daar rekenen de doctrinairen op, maar intusschen gebaren zij met de socialisten meê te gaan en wachten zich wel ze tegen te spreken.

't Is pure dubbelzertigheid ; dergelijke oneerlijkheid kan niet genoeg geschandvlekt worden.

* *

HEEREN LIBERALEN, wij roepen uwe aandacht in op de volgende verklaringen en noodigen u uit ze eens te overwegen :

Maandag H. riep citoyen Troclet, in het « Maison du peuple » te Brussel uit :

« Wij zijn niet bang te handelen met der « daad, den dag dat het noodig is op straat « te komen, zal ik op den eersten rang staan « EN MIJNE ZAKKEN VOL DYNAMIET « HEBBEN : ik zeg u wij zullen er op « schieten op gepast oogenblik. »

Overweegt, heeren liberalen, die dynamiet zal ook voor u bestemd zijn.

* *

DWERGEN IN CONGO. — Een belangwekkende beschrijving aan zijne reizen in het Congogebied, geeft sir Harry Johnston in het Februari nummer van het « Pall Mall Magazine. »

Hij vertelt van de kleine Congo-dwergen, die hij in de groote wouden ontmoet heeft. Het is volkomen of men van de kabouternaneke « uit de sprookjes onzer jonge jaren leest. Sprookjes voor de jeugd van Europa, want die geschiedenissen van aardmannekens zijn zoo begrijpelijk mogelijk, als er in den voortijd zulk een dwergengeslacht ook in Azië en Europa voortkwam.

De dwergen in het Congowoud maken zich soms oogenblikkelijk onzichtbaar door weg te duiken in het hooge gras of achter rotsen, — op de vlakte hadden ze holen en ronde gaten waarin zij sprongen om zich te verbergen. Ze waren zeer dankbaar voor vriendelijkheid en kleine giften en dan behulpzaam, maar ze wreekten zich soms op vermakelijke wijze op hen die hun benadeeld of beleedigd hadden. Soms stelen zij de kinderen der groote menschen en laten in hunne plaats dwergenkinderen, die er als apen uitzien, achter.

Deet dit niet onwaerstaanbaar aan de kabouternaneekens uit Celtische en Germaansche legenden denken.

* *

ZACHTE WINTERS. — In het genootschap van meteorologie te Berlijn, heeft M. Hellman dezer dagen eene mededeeling gedaan over zachte winters. Een nauwkeurig onderzoek heeft de meening bevestigd, dat reeds in eene reeks van jaren de eigentlijke winter eerst na Kersmis of Nieuwjaar begint. In het tijdvak 1848-1900 zijn er vóór 1875 meer koude voorwinters geweest dan na dat jaar.

Tusschen 1880 en 1888, kwam geen enkel koud najaar voor. Beschouwt men het als een zachten voorwinter, wanneer van 16 Nov. tot 31 Dec. ten minste op 30 dagen de temperatuur boven het gemiddelde stijgt, dan waren er slechts 10 tusschen 1848 en 1875, maar 19 na 1875. In meer dan de helft der 29 gevallen, waren de volgende maanden ook betrekkelijk zacht.

In het jaar 1882-83 was het een buitengewoon zachte winter. Het onwerende in December gelijk in Juli. In Januari bloeide alles gelijk in Mei.

* *

ER ZIJN tegenwoordig op onzen aardbol 1 milliard en half menschen, anders gezegd 15 honderd million menschen, en men weet 1 million is 10 maal honderd duizend. Moest vader Adam eens komen zien !

* *

KONSISTORIE. — 't Geldt thans als zeker, dat de H. Vader in April een openbaar Konsistorie houden zal en dan de verschillende nieuwe kardinalen benoemen.

* *

HE' IS ONGELOOFLIJK, zegt een blad, hoeveel thee in de Kamer gedronken wordt.

Nauwelijks is het half drie of men ziet in het zaaltje, waar het buffet is ingerichtt, 4 of 5 socialistische volksvertegenwoordigers — altijd dezelfden — Cavrot, Marolle, Hubin, Brenez en Smeets — plaats nemen aan een tafeltje en thee drinken, zoo weinig mogelijk met water vermengd, tas op tas.

* *

GENDARMEN PER VELO. Sinds eenigen tijd onderzoekt men het nut dat de gendarmen te voet zouden kunnen trekken uit het rijwiel voor zekere diensten. Het onderzoek schijnt gunstig te zijn en er is spraak van iedere brigade eenige velos te geven. De gendarmen-wielrijders zullen in plaats van met eene karabien, met een ordonnance-revolver gewapend zijn.

EENE

treffende bekeering.

Op het laatste Eucharistisch Congres, te Paray-le-Monial gehouden, deelde de bisschop van Autun, Mgr Perraud, het volgende treffend verhaal mede, dat hij bij zijn bezoek aan Engeland uit den mond van kardinaal Vaughan had vernomen.

Een Anglikaansch geestelijke, die, door de genade getroffen, reeds eenigszins naar het katholicisme overheide, bezocht eens met zijn dochtertje, dat vijf jaar oud was, de groote wereldstad Londen. Hij geleidde haar het eerst naar eene katholieke kerk. De aandacht van de kleine werd geheel getrokken tot de Godslamp, die voor het Allerheiligste brandde.

— Pa, waarom brandt dat lampje ?

— Wel, mijn kind, dat is om de tegenwoordigheid van Jesus aan te duiden, die verblijft achter dit gouden deurtje.

— Pa, ik zou Jesus wel willen zien.

— Mijn kind, het deurtje is gesloten ; bovendien is Hij verborgen onder een dichten sluier, gij zoudt Hem toch niet kunnen zien.

Het kind hernam : « Pa, ik zou toch zoo gaarne Jesus zien ! »

Vervolgens geleidde hij de kleine naar een protestantsche kerk. Hier geene Godslamp, hier geen tabernakel.

— Pa, sprak de kleine, waarom is hier geen lampje ?

— Omdat Jesus hier niet woont, mijn kind.

Dit antwoord verwonderde de kleine en bedroefde haar Er van dat oogenblik sprak de kleine herhaaldelijk over de katholieke kerk en wilde niet meer naar de protestantsche gaan.

— Ik wil daar gaan, waar Jesus is.

De vader werd er diep door getroffen en geschokt. Hij begreep, evenals de kleine, dat het slechts daar goed is, waar Jesus is.

Maar hij moest zijne dwaling afzweren en dien ten gevolge een inkomen derven van 1010 pond sterling, hetgeen den stoffelijken ondergang zijner familie ten gevolge zou hebben.

Trots al die moeilijkheden, heeft hij zich bekeerd en zijne vrouw ook, zeggende met de kleine : « Daarheen wil ik gaan, waar Jesus is ! »

Pauselijk jubelfeest
van Z. H. Leo XIII.

Bedevaart der bisdommen NAMEN en LUIK onder Voorzitterschap van HH. DD. HH. de Bisschoppen.

Vertrek 3 Maart uit Luik om 9 u. ; uit Namen om 10 u. 50.

Terugkomst in België 17 Maart.

PRIJS DER RIJSKAARTEN.

Uit Luik	1ste kl. 2 8 —	2de kl. 156 —	3de kl. 89.
Uit Namen	« 2 2 —	« 131.50	« 86.

Gemengde kaarten. 2de kl. tot Milaan 1ste kl van Milaan tot Rome 30 fr. meer. « 3de kl. tot Milaan 2de kl. van Milaan tot Rome 21.30 meer.

REISKAARTEN van ROME naar NAPELS en POMPEI.

1ste kl. 32.90. — 2de kl. 21.90 — 3de kl. 13.50.

Voor den terugkeer langs Loretto, Padua, Assisie en Venetie : 1ste kl. en 2de kl. van 4 tot 17 fr.

Schikkingen zijn genomen voor verblijf, rijtuigen, maaltijden onderweg, enz.

Voor nadere inlichtingen, zich te wenden tot eenen der briefwisselaats van den Pelgrimstocht naar Lourdes, of tot den Heer Ew. VROONEN, kasteel Kiewit, Hasselt.

Daar verschillende personen zich ongerust toonden over de maaltijden onderweg, zijn de maaltijden voor degenen die ze aan het komiteit b stellen gereegeld als volgt :

3 Maart 's avonds maaltijd te Straasburg op Bazel. — 4 Maart, ontbijt te Göschenen, middagmaal te Milaan. — Avondmaal te Genua. — 5 Maart ontbijt te Grossets.

Voor de terugreis : — 15 Maart : middagmaal te Florentie (2 uren stilstand). — 16, verblijf te Milaan, van 5 u 05 tot 12 35.

s' Avonds, maaltijd te Göschenen. — 17 Maart, klein ontbijt te Metz, 6 u. 's morgens.

De voorwaarden zullen de pelgrims medegedeeld worden.

* *

Aanzaande den pelgrimstocht Luik-Namen naar Rome, lezen wij in de « Gazette de Liège » :

Een belangwekkende conferentie werd Donderdag ll. in de « Cercle de l'Est », gegeven door M. Fl. Raiken. Voor een uitgelezen publiek, beantwoordde spreker op de vraag « Waarom gaan wij naar Rome ». Slechts in 't voorbijgaan raakt hij aan de aangenaamheden der reis onder den blauwen hemel van Italië, te midden van gedenkteekenen en musea van ouvergelijken rijkdom, om de hoogere beweggronden der bedevaart naar Rome te bespreken : die geheimzinnige aantrekkingskracht die de katholieken van gansch de wereld naar de Eeuwige stad heenvoert.

Vooreerst de Paus Léo XIII, wonderlvol der Kerke behouden, in weerwil van alle menschelijke berekeningen. Iedere maand kondigen de nieuwsbladen geregeld zijn ziekte, zijnen aanstaanden dood aan.... Leo XIII schijnt in jeugdiger kracht te verjongen. Ziet de plechtige audiensties die hij geeft in Sint Pieter, waar hij, gezeten op de « sedia gestatoria », verschijnt in al de pracht van het Pauselijk hof, te midden van de toejuichingen eener opgetogen menigte van 30000, 40000 personen.

* *

De paus gaat zegenend heel de kerk door ; iedereen kan hem aanschouwen, iedereen is getuige, dat, terwijl hij aan het altaar boven het graf van Sint Pieter den plechtigen zegen geeft, zijne stem tot al de hoeken der ommetelijke basiliek doordringt. Dat is een grootsch schouwspel ! Daarom beschrijft de talentvolle spreker Leo XIII in de privaat audienties : zijn liefelijk gesprek, zijne overgroote goedheid, de vroolijkheid die al degenen die het geluk hebben tot zijnen eerbiedwaardigen persoon te naderen, in verrukking brengt.

Maar in de nauwste betrekking tot den Paus staat Rome, de Eeuwige stad ; Rome en de Paus zijn door onwrikbare banden aan elkander verbonden.

Van af Sint Pieter tot op onze dagen werken de Pausen altijd voort te Romen over heel de aarde. Van af Sint Pieter tot Léo XIII is de werking der Pausen te Rome in gedenkzuilen gegrift, die er de onwraakbare getuigen van blijven. Van af het huis van senator Pudens, waar Sint Pieter verblijft, tot de kerk van de H. Joachim, als gedenkteeken door de katholieke wereld aan den H. Patroon van Leo XIII opgericht, is te Rome een monument of het herinnert eenen of anderen Paus.

En daarom gaan wij naar Rome, om ons geloof te belijden en te versterken. Wij gaan naar Sint-Pieter, naar het Vatican dat men den Paus niet heeft durven ontnemen, en daar, in het huis van onzen Vader, mogen wij hem geestdrifting toejuichen als Paus-Koning.

Spreker had ons aangekondigd dat hij propaganda kwam maken voor de aanstaande Bedevaart naar Rome. Hij heeft er niet over gesproken, maar wat hij verzwegen heeft, om niet van zichzelven te moeten spreken, zeggen wij voor hem : want wij hadden het geluk onder zijn geleide aan de heerlijke bedevaart van 1900 deel te nemen.

Te Rome was men het eens te bekennen dat de bedevaart een model was van inrichting onder stoffelijk als onder geestelijk oogpunt. Dank aan de medewerking van uitstekende mannen, gelijk den Z. E. Heer Vicaris Generaal Niclot van Namen, den Z. E. Heer Voncken, den Z. E. Heer Deken Mallar, den Heer Jos. Demarteau en anderen, verraamen de pelgrims iederen avond in de zaal van den Sint-Pietersklooster, de schikkingen voor 's anderendaags ; luisterden met belangstelling naar eene kruimige en in puike taal voorgedragen conferentie over de monumenten der Eeuwige Stad. Dezelfde inrichting wordt sitt jaar hernomen met de verbeteringen door de ondervinding geleerd.

De inrichter is nog eens Mr Fl. Raiken met zijne werkzame medehelpers.

De geestelijke bestuurder Monsigneur den Bisschop aangewezen is wederom de Z. E. Heer Voncken ; en de Naamsche pelgrims hebben wederom aan hun hoofd den geleerden Vicaris-Generaal Niclot. De sprekers voor de avondconferentiesijn reeds gevonden en wat meer is hebben grootendeels reeds aangenomen.

Eindelijk Monsigneur de Bisschop van Luik zal er zijn aan het hoofd zijner diocesanen.

Alles belooft eene buitengewoon schoone bedevaart en degenen die den Paus willen zien kunnen geene schoonere gelegenheid vinden.

NIEUWS
uit de stad en de provincie.

Paardenmarkt TE TONGEREN, DONDERDAG 13^e FEBRUARI.

Op de markt van TONGEREN van verleden donderdag waren te koop gesteld : 299 koeien en kalveren, 0 schapen, 182 vette varkens, 1036 magere varkens.

APOTHEEK-ZONDAGSRUST.
MORGEN zal de Apotheek van

M. SWINKELS

alleen open blijven, *van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts*, VOOR DE DRINGENDE NOODWENDIGHEDEN.

De Comptante betaling zal vereischt worden.

Volksbond St-Maternus. — Een schoon CONCERT zal in den Volksbond St-Maternus gegeven worden, op zondag 9^e Febr. aanstaande ten 8 ure 's avonds.

Al de leden met hunne familie, zijn er op uitgenoodigd.

Hof van Assisen van Limburg. — De zittijd van het Hof van Assisen van Limburg voor het 1e kwartaal 1902, zal te Tongeren geopend worden den maandag 3e Maart 1902, onder voorzitterschap van M. de Thibault, Raadsheer bij het Beroepshof van Luik.

Dinsdag heeft te Borgloon het **huwelijk** plaats gehad van M. Bonaventure Romsée, met Mejufvrouw Marceline Petit.

M. Raymond Van Langenaken, onderwijzer bij de Staatsmiddelbare school van Châtelet, komt **regent** bij hetzelfde onderwijsgesticht benoemd te worden.

WYCHMAEL. — DIEFSTAL VAN SIGAREN. — In het sigarenfabriek zijn dieven bij middel van hekimmig ingebroken. Daar het geldkantoor gesloten was, hebben zij niets kunnen medenemen dan eenige kisten lekkere Havanasigaren.

Men verdenkt twee personen op wien zware vermoedens wegen. De politie onderzoekt de zaak.

WELLEN. — DIEFSTALLEN. — Bij L. G. ontvreemdde men 's nachts in de schuur 4 zakken tarwe en bij G. N. stal men denzelfden nacht, waarschijnlijk dezelfde schelmen, de hennen uit het kippenhok.

Men denkt op het spoor der dieven te zijn.

Zammelen. — Op donderdag 6^e Febr. wordt te Zammelen het feest gevierd van den H. AMANDUS, en op den volgenden zondag 9^e Februari zal de plechtigheid van dat feest plaats hebben.

Op den 6^e Februari, alsook op den volgenden zondag, zal de eerste Mis beginnen ten HALF ACHT de Hoogmis ten HALF TIEN, en het Lof ten 3 uren.

De H. Amandus wordt vereerd om de genezing te bekomen van jicht, lamheid, oogziekte en andere kwalen.

De kerk van Zammelen, waar gedurige en wonderbare genezingen plaats hebben, bezit eene merkwaardige relikwie van den H. Amandus ; die relikwie wordt op alle vrijdagen van het jaar, na de Mis, aan de geloovigen ter vereering aangeboden. In den zomer is de Mis 's vrijdags ten HALF ZEVEN, in den winter ten HALF ACHT. De kerk is alle dagen open tot middag.

De naastgelegene statie is die van Jesseren, die maar 20 minuten van de kerk van Zammelen verwijderd is.

Rosmeer. — Zondag laatst had alhier de jaarlijksche algemeene vergadering plaats der te en onzer samenwerkende melkerij « St-Bertilia ».

De Eerw. heer Pastoor opende de vergadering door het gebed. Daarna gaf de heer Jorissen, bestuurder-raakvoerder, lezing van het verslag over de werkzaamheden voor het afgeloopen jaar.

Uit dit verslag is gebleken dat de melkerij steeds bloeiend mag heeten, immers de volgende cijfers bewijzen zulks ten volle : 233,348 kil. melk werden bewerkt, en er bleef een overschot van 1530 fr. Deze som werd, na lezing van het verslag, verdeeld onder de leden in evenredigheid van de hoeveelheid kilogr. melk door ieder lid aangebracht.

Men las de tevredenheid op ieders gelaat, en een davereud « Leve de Melkerij » weerklonk door de zaal.

Na gal de heer Nelissen, voorzitter der Veeverzekering, lezing van het verslag over de werkzaamheden dezer Maatschappij.

Uit dit verslag hebben wij kunnen opmaken dat de toestand der Veeverzekering bloeiend mag heeten ook. Het volkomen actief op heden bedraagt 1088,07 fr.

En zeggen, dat men het eerste jaar der oprichting — 1899 — voor den val der maatschappij vreesde ; immers men had alsdan 9 verlezen te betreuren voor dewelke er 1656,68 fr. uitbetaald werden.

Sedert is de toestand allengskens aan verbeterd, en het is te hopen dat met Gods hulp en bijstand dien toestand nog werkelijk moge verbeteren.

Ook eindigde de heer Nelissen zijn verslag met de schoone leuze : « Ieder voor allen, en allen voor ieder, en God voor ieder en allen ! »

Deze woorden werden met een daverend handgeklap begroet.

Na afloop der werkzaamheden, werd er een lekker glas Vroenhoven geledigd op den bloei van beide maatschappijen.

LANAEKEN. — De paters missionarissen van Scheut hebben eerzisteren uit China de tijding ontvangen dat pater Hubert Kallen van Lanaeken overleden is.

Pater Kallen werd in 1893 in het Seminarie van Luik priester gewijd ; twee jaren later vertrok hij naar Oost-Mongolië, waar hij ijverig werkte, en zijne christenen dapper verdedigde tegen de Boksers.

Over 14 dagen stierf een zijner confraters van de typhuskoorts, welliht heeft hij zijnen medebroeder verpleegd en alzoo die besmettelijke ziekte opgedaan.

Sedert 2 jaren zijn er negen missionarissen van Scheut in China gemarteld en drie andere op het veld van eer gestorven.

M. Gielen,

onze achtbare volksvertegenwoordiger, zal op **Donderdag 13e Februari,** dag der foor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, in het Koffiehuis *Allée Verte*, Kielerstraat te Tongeren, van tien ure tot een, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

Officieele akten

HERZIENINGSRADEN. — BENOEMINGEN. — Worden benoemd, voor het jaar 1902, tot militaire leden der herzieningsraden, voor de provincie Limburg, de volgende officieren :

WERKENDE LEDEN : — Duflot, luitenant-kolonel 11^e linie ; Delcourt, majoor, id. ; Voets, kapitein-commandant, id.

PLAATSVERVANGENDE LEDEN : — Traets, majoor, 11^e linie ; Plamoot, id. ; Locquet, tweede kapitein, id.

GEVANGENISSEN. — Bij koninklijk besluit van 13^e Januari 1902, zijn de heeren Slegers (L.) geneesheer, en pri-ster Moens (G.) leeraar van het Athenæum te Tongeren, benoemd tot leden van de commissie tot beheer der gevangenis aldaar, ter vervanging van de heeren Briers en Verkissen, die hun ontslag namen.

Aan ridder de Douza (A.) lid van het college, is het ondervoorzitterschap in die commissie toegewezen.

De wettelijke erkenning is verleend aan de hierna genoemde Onderlinge Veeverzekeringsmaatschappijen :

De Torkomst, gevestigd te Brée ;

Onderlinge Paardenverzekering te Hasselt, gevestigd te Hasselt.

Dagwijzer

JAAR ONZES HEEREN JEZUS-CHRISTUS 1902

Maand FEBRUARI.

2. Zondag — Sexagesima zondag — Kaarswijding (3 volle afl.) Rozenkraos en proc. Rozenkr. H. Lond. enz.

3. Maandag — Zuivering van Marja en opdracht van Jezus in den Tempel 40 dagen na de geboorte. De H. Simeon groet het goddelijk kind als het Licht der volkeren en voorzegt de groottste smarten dan zijne Moeder. — H. Blasius, bisschop en mart. aangeroepen tegen keelpijn.

4. Dinsdag — H. Andreas Corsini, kapucijner en biss. (Volle afaat, schap. berg Karmel).

5. Woensdag — H. Agatha, beroemde maagd en mart., aangeroepen tegen den brand. — De 20 aponeesche martelaren, behoorende tot verschillende geestelijke orden. (Volle aflaat, derde Orde).

6. Donderdag — H. Amandus, apostel van Vlaanderen en biss. van Maastricht. — H. Dorothea, maagd en mart., patrones der zuigers ; zij bekeerde hij haar dood een heidensch advokaat welke later geworden is de H. Theophile.

7. Vrijdag — 1^e vrijdag der maand, volle aflaat. Het gebed van O. H. J. C. in den hof van Olijven ! Alsdan zeide hij : Waakt en bidt opdat gij niet in bekoring valt. — H. Romualdus, abt.

8. Zaterdag — H. Jonnes Matha, doctor der Universiteit van Parijs, stichter der Orde van de H. Drievuldigheid tot vrijkooping der slaven en gevangenen (Volle afl. aat voor dit schap.) H. Mengold, graaf en mart.

9. Zondag — Quinquagesima zondag. — H. Petrus, leerling van den H. Paulus, en de H. Apolonia, aangeroepen tegen tandpijn.

Geestelijke benoemingen.

Zijne Heiligheid de Paus heeft den Eerw. Heer Schoolmeesters, vikaris-generaal, tot prelaat benoemd van zijn huis.

De Eerw. heer Thys, pastoor te Comblain-la-Tour is benoemd als pastoor te Seilles.

De Kamer.

Zitting van donderdag 30 Januari.

Nog altijd de vervolging tegen M. Smeets.

Een dagorde van M. Jansen, aanggende dat de vervolgingen wegens prescriptie wegvallen, wordt verworpen.

ACHTTIEN KISTEN GOUD

ZEEROMAN.

1ste VERVOLG.

Doch de volle en rechte beteekenis van het schouwspel werd slechts door het volk voorop, door den zeeman gevat. Welk een lijden moest er aan dit sterven zijn voorafgegaan ! Wat lange nachten en brandende dagen, wat hunkerend uitzien naar de kimme, wat folteringen van honger en dorst, dat voor in de keel en wat schuim op de lippen, vóór de dood er een wind aan kwam maken !

— Ik wilde dat wij die boot niet gezien hadden, bromde M. Dent, het is een kwaad voorteeken, bij het begin van eene reis tegen een lijk te stooten.

— Die arme kerels blijven toch nog ver genoeg van het schip, antwoordde de kapitein. Zij zoken u geen kwaad doen.

— Dat is wel waar ! riep een van de passagiers, iemand met bijzonder kleine oogen en een onaangenaamen grijnslach, dat is wel waar ! Maar de kwestie van gevoel, ziet gij, wordt er niet anders om !... Het verwondert mij, kapitein, dat gij niet bijgeloovig zijt ! Er zijn geen bijgelooviger menschen, dan reeliê !

De kapitein zag eens naar den spreker leerzen en draaide zich om.

— Ik geloof dat ik van middag geen brok zal kunnen eten, zegde M. Trollope tot M. Storr.

Als om hem op de proef te stellen, leidde juist de eerste etensbel. Reeds toen had menig oog zich gevestigd op een wolkje van witte zeilen achterwaarts, dat met de *Queen* gestadig dezelfden koers hield en heel langzaam scheen te naderen.

II.

De passagiers dineerden bij het licht van eenen prachtigen zonsondergang, die luister goot door de glazen kap en eene straalkrans weefde om het witte hoofd van den ouden gezagvoerder. Het was een tafereel, dat men in onze hedendaagsche groote mailbooten vergeefs zou zoeken. Want in de dagen van de *Queen*, vormden de passagiers van een schip eene familietafel, met den kapitein aan het hoofd, en zoodra men elkander een weinig had leeren kennen, was de samenspraak algemeen.

Toen allen gezeten waren, het de kapitein zijn oog gaan langs de twee rijen van gezichten rechts en links, en hij scheen getroffen door het voorkomen van het gezelschap dat hij naar Engeland moest overbrengen. Het sterke geslacht, was, zooals wij zagen, in de meerderheid ; maar toch waren dames genoeg aanwezig om de reeks te breken en er wat kleur en gratie aan bij te zetten.

Niet M. James Dent, noch M. William Storr was het, wie bij dien vluchtigen blik de aandacht van den ouden schipper trof. Wat hem opviel, was eene zedelijke gelijkenis tusschen de tien andere heeren. Ongetwijfeld verschilde kapitein Trollope meaveel van den dikken M. Burn, als M. Shannon met zijne uitpuilende blauwe oogen en pioenkleurigen baard verschilde van den zwarten en donkeren M. Caldwell. Maar bij ongelijkheid in trekken en physionomie, was er toch aan deze tien mannen iets, wat zij allen met elkaar gemeen hadden, iets professioneels, iets onbeschrijfbaars, dat de oude Benson wel voelde, maar dat hij niet verklaren kon.

Hij verdiepte zich er trouwens niet lang in. Wat kon het hem eigenlijk ook schelen. Die menschen hadden allen hunne veertig of vijftig guiceas reisgeld betaald, en voor het oog, in hun spreken en manieren, waren het allen zonder uitzondering gentlemen. Dat, was den gezagvoerder genoeg.

Aan het lager eind van de tafel zat de oppersturman Matthews, een bruin man met rossigen krulbaard. Aan zijne linkerhand zat de scheepsdoktor, aan zijne rechter de heer Paul Hankey.

In den beginne werd er weinig gesproken. De heeren schenen elkander critisch op te nemen, alsof zij elkaar voor de eerste maal ontmoetten. Mijnheer William Storr, die als verkoopmeester gewoon was zijne tong te roeren, trachtte het gesprek te brengen op de open boot met de twee lijken er in ; doch terstond werd hem het zwijgen opgelegd door de griezelige gezichten der dames, terwijl een heer met name Cavendish hem grijnzend vroeg :

— Zijt gij bij geval geïnteresseerd bij de reederij van dit schip ?

— Hoe zoo ? Ik begrijp u niet, antwoordde Storr.

— Wel, riep M. Masters, die er in het valsche licht van zon en lampen bijzonder knap uitzag en die zijne oogen niet afhield van jufvrouw Margaret Mansel, M. Cavendish bedoelt, dat gij uw best schijnt te doen om onze tafelgasten zoo weinig mogelijk te laten eten !

M. Storr zag op zijnen neus en zat om een antwoord verlegen.

— Vertel mij eens, zoo wendde zich Hankey heel boffelijk, tot stuurman Matthews ; waar eet toch M. Poole, de tweede stuurman ?

— Hier, antwoordde Matthews ; als de tafel afgeloopen is en ik op het dek ga.

— Een flinke knaap ! ze, de Hankey. Ik ben indertijd met hem uitgekomen op de *Golden Ball*, waar hij toen derde stuurman was. Geen beter zeeman kam er ooit de groote ra tusschen zijne beenen.

— Hebt gij ooit aan het vak gedaan, dat gij dat zoo beoordeelen kunt ? vroeg Matthews.

— Vraag liet wat een kerel in Australië al bij de hand heeft gehad ! antwoordde Hankey met een glimlach en een schouderophalen.

— Ja ! viel hier de zwarte heer Caldwell in : Ik heb den zoon van eenen lord, wiens vader een paleis bewoont aan het Hyde Park, den hemel zien danken dat hij een stuk beschuit en een stuk spek verdienen kon met teilooren wasschen in de kombuis. Hij had tot zijn laatste paar sokken naar den berg moeten brengen ! Het zijn schoone tijden, die wij beleven !

Het gesprek raakte hierop aan het vlotten. Vanzelve kwam het op het groote onderwerp van den dag : de goudzoekerij. Davenire, de reus met het groene vest en de zilvereo horlogiekettting, kwam er roodweg voor uit, dat hij op de goudvelden een drietal van de beste jaren zijns levens had vermorst, en dat hij nu even arm terugkeerde als hij uitgevaren was.

— Heeft de goudkoorts ook u van huis gedreven, Miss Mansel ? vroeg Masters, met een kwijnenden blik over de tafel.

— O, neen ! Ik ben als gouvernante gekomen ; maar ik zag al spoedig dat de uitzichten in Australië voor mij niet gunstig waren, antwoordde de jonge dame blozend.

— De oude geschiedenis ! Voor ons allen dezelfde ! riep kapitein Trollope.

De koloniën zijn ware rattenvallen voor alles wat in het moederland niet te gebruiken is. Maar knappe lieden vinden er hunne plaats wel, verklaarde de verkoopmeester Storr, niet zeer vlriend.

Niemand scheen zich geroepen te voelen om met hem in woordenwisst te treden, en kort eron brak men de tafel op en begaven al de passagiers zich op het dek.

Het was een heerlijke, heldere avond, met maneschijn en eenen hemel vol sterren. De wind was geluwd ; de zeilen sluimerden.

— Niets in het zicht, stuurman Poole ? vroeg kapitein Benson.

— Niets, kapitein, dan een zeil achter ons, nauwelijks zichtbaar door den kijker. Maar ik geloof bazst dat ik een paar minuten geleden daar een blauw licht heb zien oplaten.

— Breng mij den kijker, gebood de kapitein.

De tweede stuurman ging eten, en de kapitein, het glas neerleggende, ging wat dekwandelen met Mevrouw en Jufvrouw Holroydt aan den arm.

De heeren sleenterden wat rond. M. Cavendish, met den grijnslach, maakte zich meester van Miss Mansel. M. Burn keuvelde zeer galant met Mevr. James Dent en bare dochter. Anderen stonden er het tusschendek te rooken, in groep gezellig pratend, alsof deze eene maatlijd aan boord van de *Queen*, hen reeds tot goede vrienden had gemaakt.

Voorop speelde een matroos de harmonica. Vier heeren, Troilope, Davenire, Caldwell en Kumbuis. Hij had tot zijn laatste paar sokken naar den berg moeten brengen ! Het zijn schoone tijden, die wij beleven !

Het gesprek raakte hierop aan het vlotten. Vanzelve kwam het op het groote onderwerp van den dag : de goudzoekerij. Davenire, de reus met het groene vest en de zilvereo horlogiekettting, kwam er roodweg voor uit, dat hij op de goudvelden een drietal van de beste jaren zijns levens had door den rooden gloed van een brandsignaal, en toen nog eens door eenen tweeden vuurpijl.

— Dat is van het kleine schip, dat wij den heelen namiddag achter ons hadden, — zegde de kapitein tot den stuurman.

— Het signaal moet voor ons wezen, kapitein. Er is geen ander schip in het zicht.

— Wat kunnen zij van ons willen ? Is er een mailzak vergeten ?... Daar ! alweer een vuurpijl !... Laat bijdraaien, stuurman. Ik wil weten wat dat te beduiden heeft.

Het gegeven bevel veroorzaakte onder de passagiers eene licht verklaarbare opschudding. Nieuwsgierigheid stond op aller trekken te lezen.

— Wat kan dat zijn ? zegde M. Davenire tot eenige anderen, in wier midden hij op den uitkijk stond.

— Poeh ! wat zou het zijn ! Niets om ons ongerust te maken ? meende M. Shannon.

— Het is toch verduiveld aardig, mompelde kapitein Trollope, zoo pas uit Sydney weg, en nu al achter de hielen gezeten !

Nog een andere persoon, schijnbaar doelloos aansleterend, naderde het groepje mannen, dat nu, zoo men het geteld had, juist tien sterk zou bevonden zijn. Aan den anderen kant van het dek stonden de gezagvoerder, de beide stuurlieden, en de overige passagiers.

Eensklaps scheen Trollope deze gevormde groepeering op te merken.

— Komaan, verspreidt u ! fluisterde hij, en in een oogenblik was het gezelschap uiteengegaan, sommigen om de dames aan te spreken, anderen om stil te gaan leunen over de verschansing.

De oude kapitein Benson bracht telkens met een gebaar van ongeduld het nachtglas aan zijn oog. Hij was niet gewoon aan openthoud van dezen aard. Hij vond het onbeschaamd, hem aldus te signaleeren om te stoppen. Hij begreep niet wat dit beteekenen moest.

Spoedig genoeg zou hij het vernemen. Daar naderde, terwijl de *Queen* bij den wind lag, een groote, sterke kotter, met zijnen scherpen boeg het donkere nat in gla s en schuim verstuiven doende. Hij streek zeilen kwam langzaij. De man, die zijn dek deed blinken als ivoor, verlichtte helder de figuur van eenen man, bij den mast staande een valies in de hand. Een ander, op de piccot staande, riep :

— Is kapitein Benson daar ?

— Ja, antwoordde de oude langzaam. Wat is er ?

— Wij hebben een heer bij ons, die bij u aan boord wil.

— Waar is hij ?

— Hier, zegde de man met het valies. Ik verzoek u mij aan boord te nemen.

— Waarom ? vroeg Benson, achterdochtig den man monsterend, die, gekleed in zwarte frak, lichte broek en slappen hoed, blijkbaar geen beambte was.

— Dat kan ik u zoo niet zeggen. Laat mij eerst aan boord.

— De ladder uit, beval kapitein Benson.

De man met het valies talmde geen oogenblik. Vlug werkte hij zich langs de ladder naar boven en stond op het dek van de *Queen*. Troilope en een paar anderen sleenterden ongopgemerkt langs hem heen, terwijl hij evenadem schepte.

Op hetzelfde oogenblik riep eene stem van den kotter :

— Goede reis ! en de kabel werd losgeworpen en het kleine vaartuig deinsde af, neigend voor den wind, tot stomme verbazing van kapitein Benson. Vergeefs bruide stuurman Matthews als eenos, dat de kotter wachten moest en hij het schip moest blijven, tot dat men wist wat de man met het valies wilde. Een herhaald « goede reis ! wel thuis ! » was het eenige antwoord en de kotter verdween in het zilveren waas van den nacht.

Middelerwijl was de man met het valies, op kapitein Benson toegetreden. Hij was klein en mager, droeg lange bakkebaarden en liet zijne onrustige oogen, die donker stonden in zijn bleek gezicht, om zich heen dwalen.

— Ik geloof, fluisterde M. Dent zijne vrouw toe, dat het James Murray is.

— Bedoelt gij den directeur van de Eastern Bank ? vroeg zij, en hij knikte.

Ook kapitein Benson had blijkbaar den man nu herkend.

— Zijt gij niet M. Murray ? vroeg hij.

— Dat is mijn naam, kapitein. Als ik u een oogenblik onder vier oogen spreken mag, dan zal ik al de opheldering geven die gij verlangen kunt.

— Wat zou hij te vertellen hebben ? mompelde Trollope tegen Davenire.

— Is dat valieske al zijne bagage naar Engeland ? vroeg een ander.

(*Werd voortgezet.*)